

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 11 ΣΕΠ. 1992

Αριθ. Πρωτ.

2898 / Εφα. 9.

Προς

τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών του Κράτους

Κοινοποίηση: α) κ. Πρόεδρο του Αρείου Πάγου

β) κ.κ. Προέδρους Εφετών και Πρωτοδικών

Ενόψει της διαρκούς αυξήσεως του αριθμού των ποινικών υποθέσεων, οι οποίες άγονται προς εκδίκαση στα ακροατήρια των αρμοδίων δικαστηρίων και των δημιουργουμένων εντεύθεν πολλών και ποικίλων δικονομικών και άλλων πρακτικής φύσεως προβλημάτων, κρίνομε σκόπιμο να επισημάνουμε τα ακόλουθα:

1. Επί των προσδιοριζομένων προς εκδίκαση ενώπιον των Τριμελών και Μονομελών πλημμελειοδικείων ποινικών υποθέσεων μεγάλος αριθμός των εκδομένων δικαστικών αποφάσεων είναι αποφάσεις αθωωτικές. Τούτο σημαίνει ότι πολλές από τις υποθέσεις αυτές δεν θα έφθαναν στα ακροατήρια, αν στην προδικασία είχε γίνει ενδελεχέστερη έρευνα και είχαν προσηκόντως εφαρμοσθεί οι διατάξεις των άρθρων 43 παραγρ.1β, 47 παραγρ.1 και 2 (όπως τροποποιήθηκαν αντιστοίχως με το άρθρο 4 παραγρ.2 του Ν.1653/1986 και με το άρθρ.5 παραγρ. του Ν.1738/1987), 48 και κυρίως το άρθρο 245 παραγρ.2 ΚΠΔ. Γενικώς παρατηρείται αν όχι υποτονική, πάντως σχετικώς περιορισμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτών, οφειλόμενη πολλές φορές είτε σε αποφυγή πρόσθετης απασχολήσεως στη προδικασία (ως είναι π.χ. η κατόπιν σχετικής έρευνας υποβολή απαλλακτικής προτάσεως στο αρμόδιο Συμβούλιο), **είτε** στη θεμελιούμενη σε έλλειψη της απαιτούμενης κατά τις περιστάσεις ευτολμίας σκέψη, ότι για

κάθε ενδεχόμενο θα πρέπει να αχθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, ώστε να μετακυλισθεί η ευθύνη της οριστικής αποφάνσεως στο δικαστήριο. Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι ότι άγεται στα ακροατήρια των Τριμελών και Μονομελών Πλημμελειοδικείων (ιδίως των μεγάλων πόλεων) σωρεία ποινικών υποθέσεων, οι οποίες, κατ'εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων, θα έπρεπε να είχαν περατωθεί στο στάδιο της προδικασίας, και να μην έχουν απασχολήσει τα επ'ακροατηρίου συνεδριάζοντα ποινικά δικαστήρια. Έτσι ενώ στα δικαστήρια ξένων χωρών ο αριθμός των καταδικαστικών αποφάσεων είναι πολύ μεγαλύτερος από τις εκδιδόμενες αθωωτικές αποφάσεις (και τούτο διότι στα ακροατήρια προσδιορίζονται προς εκδίκαση οι υποθέσεις για τις οποίες υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής), στην Ελλάδα παρ'ιτηρείται το αντίθετο φαινόμενο, με συνέπεια την άσκοπη πολλές φορές επιβάρυνση των επ'ακροατηρίου συνεδριάζόντων δικαστηρίων με ποινικές υποθέσεις, οι οποίες θα έπρεπε ή θα ήταν δυνατόν να είχαν περατωθεί στην προδικασία, κατ'εφαρμογή των ως άνω παρατεθεισών διατάξεων (και ιδίως του άρθρ. 245 παραγρ.2 ΚΠΔ). Και αν ακόμη θεωρηθεί ότι, λόγω του όλου δικονομικού μας συστήματος, των παραδοσιακών δομών και ανάλογης νοοτροπίας, δεν είναι ευχερές να επιτευχθεί (όπως σε χώρες τις αλλοδαπής) πλήρως ο ως άνω στόχος, είναι όμως αναμφίβολο ότι η εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων (και ιδίως του άρθρ. 245 παραγρ.2 ΚΠΔ) με περισσότερη προσπάθεια διερευνήσεως της υποθέσεως και με μεγαλύτερη προσοχή και ευτολμία θα οδηγήσει σε αισθητή μείωση του αριθμού των ποινικών υποθέσεων οι οποίες άγονται στα ακροατήρια των Τριμελών και Μονομελών Πλημμελειοδικείων (ή

άλλων δικαστηρίων).

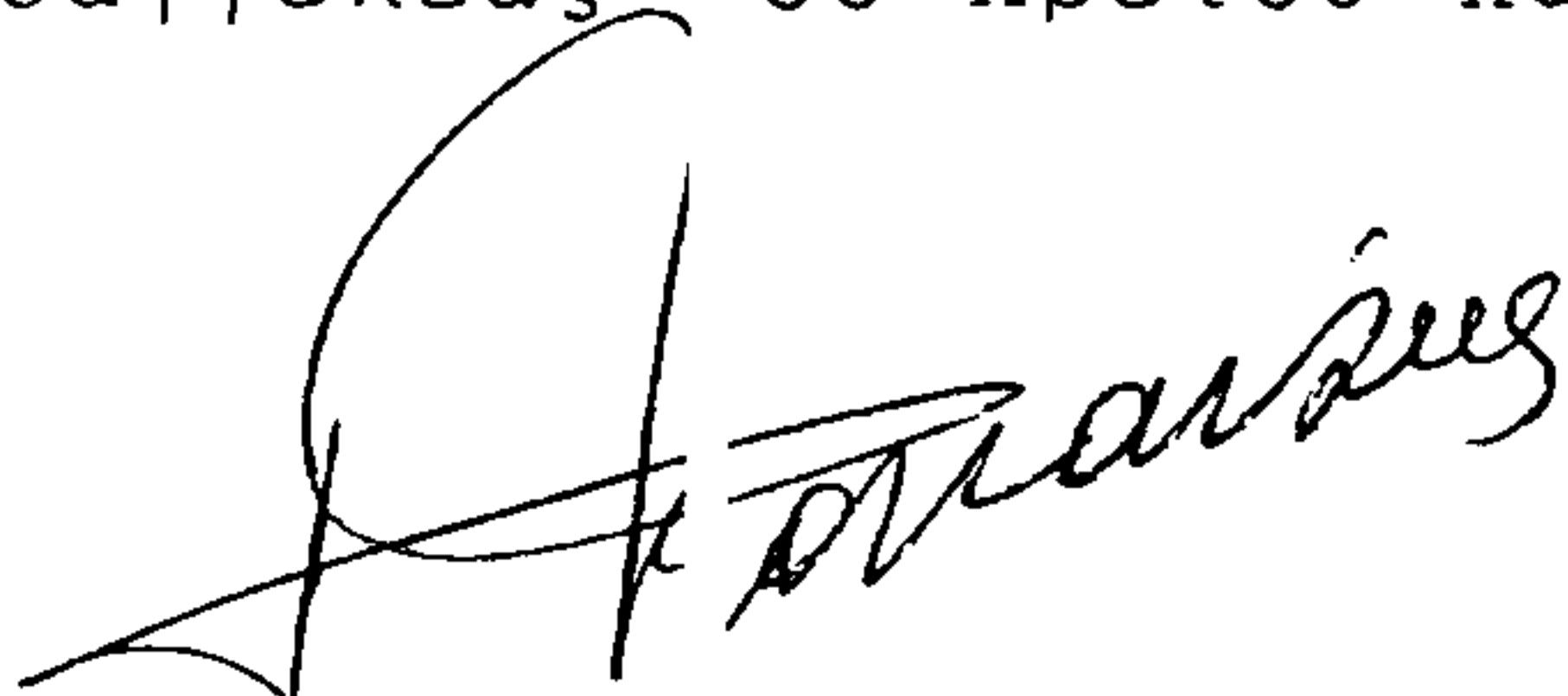
2. Τα ανωτέρω δεν πρέπει να παρερμηνευθούν, ως έχον δήθεν την έννοια ότι επιχειρείται δι'αυτών να μεταφερθεί στη προδικασία το κύριο βάρος της ποινικής διαδικασίας, δοθέντος ότι η αληθής έννοια των ανωτέρω είναι ότι με την προσηκούσα και ευρύτερη εφαρμογή (όπου συντρέχει πράγματι περίπτωση) των προπαρατεθεισών διατάξεων και ιδίως του άρθρου 245 παραγρ.2 ΚΠΔ (αφού η μέχρι τώρα πρακτική εφαρμογή των διατάξεων αυτών παρέχει σαφείς και σοβαρές ενδείξεις ότι υπάρχουν αρκετά ακόμη προς την κατεύθυνση αυτή περιθώρια) είναι δυνατόν να περιορισθεί αισθητώς ο αριθμός των ποινικών υποθέσεων στα ακροατήρια των Τριμελών ή Μονομελών Πλημμελειοδικείων (ή άλλων δικαστηρίων) και να περιορισθούν έτσι τα ποικίλα δικονομικά και άλλα πρακτικής φύσεως προβλήματα, που εμφανίζονται σήμερα από τη συσσώρευση ποινικών υποθέσεων που άγονται στα ακροατήρια των ως άνω δικαστηρίων, αφού πολλές από τις ποινικές αυτές υποθέσεις θα έπρεπε ή θα ήταν δυνατόν να είχαν περατωθεί στην προδικασία, κατ'εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων. Τυχόν αντιρρήσεις ή αντιδράσεις ξένες προς την καθαρώς δικονομική και δικαστική πλευρά του θέματος (όπως π.χ. για ενδεχόμενη μείωση της δικηγορικής ύλης στα ακροατήρια) δεν αντέχουν στο κριτήριο της σταθμίσεως των εκατέρωθεν διακυβευομένων εννόμων αγαθών και συμφερόντων, όταν στην πλάστιγγα της σταθμίσεως αυτής τίθεται το συμφέρον της εν γένει απονομής της δικαιοσύνης.

3. Παρακαλούμε να ανακοινώσετε τα ανωτέρω στους Εισαγγελικούς λειτουργούς που υπηρετούν στην Εισαγγελία της

οποίας προΐστασθε και στους Εισαγγελείς Πρωτοδικών της περιφε-
ρείας σας, ώστε να λάβουν γνώση και οι υπηρετούντες στις Εισαγγε-
γελίες Πρωτοδικών Εισαγγελικοί λειτουργοί.

4. Οι κ.κ. Πρόεδροι Εφετών και Πρωτοδικών, προς τους
οποίους κοινοποιείται απλώς η παρούσα, παρακαλούνται να ανα-
κοινώσουν τα ανωτέρω στους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι,
έχοντας απλώς υπόψη τα ως άνω προς τους Εισαγγελικούς λειτουργούς
απευθυνόμενα, θα αποφασίζουν, ως ορίζουν το Σύνταγμα και οι νό-
μοι, με ελεύθερη και αδέσμευτη κρίση και συνείδηση επί των υπο-
βάλλομένων εισαγγελικών προτάσεων κατ'εφαρμογή του άρθρου 245
παράγρ. 2 ΚΠΔ.-

Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Γεώργιος Ιλαγιανάκος